

paa ingen Maade holdt Skridt. Hvad Indlemmelsen 1901—02 af de tidligere Landdistrikter angaar, er Forholdet her vel for saa vidt noget anderledes, som Bygningsloven af 1889 ingen Sinde har været gældende Ret i disse Distrikter, bortset fra Bestemmelserne om Bygningsmyndighederne og om Overtrædelser af Bygningslovgivningen. Byggeforskrifterne for disse Distrikter indeholdes i det af Indenrigsministeriet under 29. April 1930 stadfæstede Bygningsreglement; om end de paa enkelte Punkter, saaledes navnlig med Hensyn til det ubebyggede Areal, er væsentlig bedre end Loven af 1889, er de dog i det hele og store af samme Indhold og Type som Bestemmelserne for de ældre Bydele. Det er klart, at med en By af saa stærkt varieret Type som det nuværende København kan man ikke nøjes med at foreskrive, at Gader skal have en ensartet Bredde: nu maa der sondres mellem Hovedfærdselsgader, almindelige Færdselsgader og Gader, som væsentlig kun er Adgangsveje til Færdselsgaderne. Man kan ikke nøjes med at bestemme, at der til et Hus skal høre saa og saa stort et ubebygget Areal, saa og saa stor en Gaardsplads: nu maa der sondres mellem Forretningsbygninger og Beboelsesbygninger, mellem høje Huse og lave Huse, mellem Huse i tæt bebyggede Bydele og Huse i aabne og frie Kvarterer. Man kan ikke nøjes med at forlange et stereotyp fastslaaet Maal for et Opholdsrum for Mennesker: der maa sondres mellem Dagophold og Natteophold, mellem Rum for kortvarigt og Rum for længere Tids Ophold, og større Plads i nogle Rum maa kunne tillade mindre Plads i andre. Men hertil kommer et meget betydningsfuldt Forhold.

Byens Styre staar i Dag, med sit Ansvar for at skaffe sunde og gode Bebyggelsesforhold i Byen som Helhed, over for den Kendsgerning, at store Dele af Byen, i Ly af en ufyldstgørende Lovgivning, henligger udbyggede paa en i bebyggelsesmæssig Henseende uforsvarlig Maade. Skal der for Bysamfundet knytte sig nogen virkelig Interesse til en ny Byggelov, er det simpelt hen en Nødvendighed, at der aabnes en Mulighed for at naa til en Ændring af disse Forhold. Naturligvis maa der vises skyldigt Hensyn til de privatøkonomiske Interesser, som er bundne til den saaledes tilstedeværende, om end i sig selv slette Bebyggelse. En Afvikling maa derfor kræve en rimelig Tid, og Borgerne maa yderligere have Krav paa, at en saadan Regulering sikres gennemført ud fra saglige, i det almene Vel grundede Hensyn. Man foreslaar foreslaar derfor hele det Regulerings-Institut, som maa siges at være en væsentlig Nydannelse i Lovforslaget, henlagt under en selvstændig Myndighed, Reguleringskommissionen. Angaaende Detaillerne i denne Ordning maa henvises til Bemærkningerne til de paagældende Paragraffer i Forslaget. Her skal endnu kun gøres enkelte Bemærkninger til mere almindelig Belysning af dette Forhold.

Først dette, at naar det maa erkendes, at delvis saa slette Bygningsforhold kun har kunnet opstaa som Følge af en ganske utilstrækkelig Lovgivning og altsaa navnlig ikke i Kraft af en de byggende naturligt tilkommende Ret, maa de Indgreb, som der her bliver Tale om at gøre i den private Ejendom, ikke ses ud fra et snævert, traditionelt Ekspropriations-Synspunkt, men derimod ud fra et Synspunkt, der har sin Begrundelse i saadanne naturlige Grænser for Ejendomsretten, der gør det til en Selvfølge, dels at en Grund bebyggelsesmæssigt kun kan udnyttes paa en Maade, der efter Bygningsmyndighedens Skøn harmonerer med Bebyggelsen af tilstødende eller omliggende Grunde, dels at Retten til at udnytte en tilstedeværende Bebyggelse navnlig ved Udlejning maa være afhængig af, at en saadan Udnyttelse i sundhedsmæssig, brandmæssig og anden relevant Henseende til enhver Tid faktisk er forsvarlig.

Bygningslovens Mangel paa byplanmæssige Bestemmelser er ikke blevet afhjulpet gennem Byplanloven af 18. April 1925. Denne Lov staar vel som Udtryk for en vaagende Interesse for byplanmæssige Spørgsmaal, men giver ikke Myndighederne de fornødne Midler til disse Spørgsmaals Løsning. Lovens Uanvendelighed skyldes, foruden forskellige tekniske Mangler, som ikke her skal berøres, at den ganske savner den klare Retningslinie